

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 3

FCI:n numero: 103
Hyväksytty: FCI 26.5.2015
Kennelliitto 25.8.2015

SAKSANMETSÄSTYSTERRIERI (DEUTSCHER JAGDTERRIER)

1/5

Alkuperämaa: Saksa

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Monipuolinen metsästyskoira, joka soveltuu erityisesti luolametsästyksen sekä riistaa karkottavaksi koiraksi.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 3 terrierit
alaryhmä 1 suuret ja keskikokoiset terrierit
Käyttökoetulos vaaditaan

LYHYT HISTORIAOSUUS: Ensimmäisen maailmansodan jälkeen ryhmä aktiivisia metsästäjiä erosi jäsenmäärältään vahvasta kettuterrierikerhosta, tavoitteenaan luoda pelkästään metsästyskäyttöön tarkoitettu rotu. Kokeneet metsästäjäkynologit Rudolf Friess, Walter Zangenberg ja Carl-Erich Grünewald päättivät kehittää musta-ruskean metsästyskoiran erityisesti luolametsästyksen. Sattuma tuli heidän avukseen, kun Hagenbergin eläintarhan johtaja Lutz Heck lahjoitti Walter Zangenbergille neljä musta-ruskeaa terrieriä, joiden sanottiin polveutuvan puhdasrotuisista kettuterriereistä. Näillä neljällä koiralla aloitettiin saksanmetsästysterrierin jalostus, ja samoihin aikoihin tohtori Herbert Lackner liittyi rodun kehittäjiin. Vuosien intensiivinen kasvatustyö ja taitavat risteytykset vanhan englantilaisen karkeakarvaisen terrierin ja walesinterrierin kanssa vakiinnuttivat rodun ulkomuodon. Jalostuksessa painotettiin voimakkaasti monipuolisia käyttöominaisuuksia, koulutettavuutta, kovuutta, metsästysintoa, riistan haukkumista ja halua vesityöskentelyyn.

Saksanmetsästysterrierikerho (Deutscher Jagdterrier-Club e.V) perustettiin 1926. Kasvatustyössä painotetaan yhä edelleen eniten rodun metsästysominaisuuksia, tasapainoista luonnetta, rohkeutta ja toimintatarmaa.

YLEISVAIKUTELMA: Pienehkö, väriltään tavallisesti musta ruskein merkein, tiivis ja sopusuhtainen metsästyskoira.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rinnan ympärysmitta on 10–12 cm säkäkorkeutta suurempi. Rungon pituus on hieman säkäkorkeutta suurempi. Rinnan syvyys on noin 55–60 % säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Rohkea ja kova, työskentelyintoinen, kestävä, elinvoimainen ja temperamenttinen, luotettava, seurallinen ja koulutuskelpoinen. Ei arka eikä aggressiivinen.

PÄÄ: Pitkänomainen, hieman kiilan muotoinen, ei suippo. Kuono on hieman lyhyempi kuin kallo mitattuna niskakyhmystä otsapenkereeseen.

Kallo-osa: Litteä, korvien välistä leveä ja silmien välistä kapeampi.

Otsapenger: Vähäinen.

Kirsu: Kooltaan suhteessa kuonoon, ei liian kapea tai liian pieni eikä halkinainen. Väriltään musta, pääväriltään ruskeilla koirilla myös ruskea.

Kuono: Vahva, hyvin voimakkaat leukalihakset, syvä alaleuka.

Posket: Voimakkaat.

Huulet: Tiiviit ja hyvin pigmentoituneet.

Leuat / hampaat: Suuret hampaat ja vahvat leuat. Virheetön, säännöllinen ja täydellinen leikkaava purenta, ts. yläetuhampaat peittävät tiiviisti ilman rakoa alaetuhampaat; hampaat ovat kohtisuorassa leukoihin nähden. Hammaskaavion mukaisesti 42 hammasta.

Silmät: Tummat, pienet, soikeat ja syvällä sijaitsevat; tiiviit silmäluomet. Päätäväinen ilme.

Korvat: Korkealle kiinnittyneet, eivät kovin pienet, V-muotoiset. Kevyesti päänmyötäiset taitokorvat.

KAULA: Voimakas, ei liian pitkä, hieman yläviisto ja vankasti lapoihin kiinnittyvä.

RUNKO

Ylälinja: Suora.

Säkä: Selvästi erottuva.

Selkä: Vahva ja suora, ei liian lyhyt.

Lanne: Voimakaslihaksinen.

Lantio: Voimakaslihaksinen ja tasainen.

Rintakehä: Syvä, ei liian leveä. Kylkiluut ovat selvästi kaarevat; pitkät rintalasta ja selvästi taakse ulottuvat kylkiluut.

Alalinja ja vatsa: Tyylikkäästi taaksepäin kaareutuva, kuve lyhyt ja tiivis, vatsa hieman ylös vetäytynyt.

HÄNTÄ: Pitkään lantioon vahvasti kiinnittynyt, noin yksi kolmasosa typistetty. (Huom. Suomessa typistyskielto.) Asennoituaan pikemminkin hieman yläviisto kuin jäykästi pysty, ei saa kääntyä selän päälle. Maissa, joissa on typistyskielto, häntä jätetään luonnollisen pituiseksi. Sen tulisi olla asennoituaan vaakasuora tai hieman sapolinmuotoinen.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset, sivulta katsottuna hyvin rungon alla. Etäisyys maasta kyynärpäähän on suunnilleen sama kuin kyynärpästä säkään.

Lavat: Lapaluut ovat selvästi viistot ja taakse sijoittuneet, lavat ovat pitkät ja voimakaslihaksiset. Lapaluun ja olkavarren välinen kulmaus on hyvä.

Olkavarret: Mahdollisimman pitkät, lihaksikkaat ja kuivat.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset. Olka- ja kyynärvarren välinen kulmaus on hyvä.

Kyynärvarret: Vahvaluiset, suorat, kuivat ja pystysuorat.

Ranteet: Vahvat.

Välikämmenet: Hieman viistot, luut pikemminkin vahvat kuin kevyet.

Etukäpälät: Usein takakäpäliä leveämmät. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä ja päkiät riittävän paksut, lujat, kestävät ja hyvin pigmentoituneet. Sekä seistessä että liikkeessä käpälät ovat yhdensuuntaiset, eivät sisä- eivätkä ulospäin kääntyneet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat vahvaluustoiset ja takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Polvi- ja kinnerkulmaus ovat hyvät.

Reidet: Pitkät, leveät ja lihaksikkaat.

Polvet: Vahvat ja hyvin kulmautuneet.

Sääret: Pitkät, lihaksikkaat ja jäntevät.

Kintereet: Matalat ja voimakkaat.

Väliljalat: Lyhyet ja pystysuorat.

Takakäpälät: Soikeanpyöreät. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä ja päkiät riittävän paksut, lujat, kestävät ja hyvin pigmentoituneet. Sekä seistessä että liikkeessä käpälät ovat yhdensuuntaiset, eivät sisään- eivätkä ulospäin kääntyneet.

LIIKKEET: Maatavoittavat, vapaat, pitkä etuaskel ja voimakas takatyöntö. Liikkeet ovat sekä edestä että takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset, eivät koskaan jäykät.

NAHKA: Paksu, tiivis ja poimuton.

KARVAPEITE

Karva: Suoraa ja tiheää. Joko kova karkeakarvainen tai karhea sileäkarvainen.

Väri: Musta, tummanruskea tai mustien ja harmaiden karvojen sekoitus. Punakeltaiset selvärajaiset merkit kulmakarvoissa, kuonossa, rinnassa, raajoissa ja peräpeilissä. Vaalea ja tumma maski ovat sallitut ja samanarvoiset. Pienet valkoiset merkit rinnassa ja varpaissa hyväksytään.

KOKO JA PAINO:

Säkäkorkeus: Urokset

Nartut 33–40 cm.

Paino: Suhteessa rakenteeseen, ei liian kevyt eikä liian raskas.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen sekä sen vaikutukseen koiran hyvinvointiin ja terveyteen sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

VAKAVAT VIRHEET:

- Kapea kallo, kapea ja suippo kuono
- Heikko alaleuka, kapeat leuat
- Heikko purenta, vähänkin epäsäännöllinen etuhampaiden asento
- Vaaleat, liian suuret tai ulkonevat silmät
- Pystyt, kevyet, liian pienet, liian alas kiinnittyneet tai raskaat korvat
- Suorat etukulmaukset
- Pehmeä, köyry tai liian lyhyt selkä
- Lyhyt rintalasta
- Liian kapea tai liian leveä eturinta
- Suorat takakulmaukset, takakorkeus
- Voimakkaasti ulko- tai sisäkierteiset kyynärpäät
- Liian kapea- tai leveäasentoiset eturaajat; pihtikinttuisuus, lankisäärisyys tai kinnerahtaus niin seistessä kuin liikkuessakin
- Jäykät tai sipsuttavat liikkeet
- Hajavarpaiset käpälät, kissankäpälät (pyöreät) tai jäniksenkäpälät (pitkät)
- Selän päälle kääntynyt, liian alas kiinnittynyt tai suorana riippuva häntä
- Lyhyt, villava, avoin tai ohut karvapeite, karvaton vatsa tai reiden sisäpinta

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Epätyypillisuus
- Ylä- tai alapurenta, vino purenta, tasa- tai osittainen tasapurenta, ristipurenta, epäsäännöllinen hammasrivi ylä- tai alaleuassa, muiden paitsi M3-hampaiden puuttuminen
- Epätäydellinen pigmentti
- Silmäluomien sisä- tai ulkokierteisyys (entropium tai ektropium), keskenään eriväriset silmät, siniset tai pilkulliset silmät
- Kaikki poikkeamat rotumääritelmän kuvaamasta värityksestä
- Liian suuri tai pieni koko

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.